

съ цѣли стада и си прави жилище отъ клонове-тѣ на дървета-та. Не ся знай добрѣ какъ той живѣй дору е въ диво състояние ; нѣ туземцы-тѣ разказвѣтъ, чи тя става висока отъ 5 до 6 крака, чи е страшенъ противникъ на слона, и чи много изъ нихъ ся рѣшавѣтъ да нападѣтъ, кѣту ся вѣоружѣтъ съ сопы и камъни, на левовы и други, грабливы животны.

Горы тѣ, въ които живѣѣтъ тѣзи маймуны, не сѣ безопасны и страшно е самъ пѣтникъ да минува презъ нихъ, защото маймуны-тѣ часто нападѣтъ на пѣтници. Разказвѣтъ, чи Шимпанзе сѣ нападвали на села и сѣ грабвали млади негритянки, съ които сѣ живѣѣли дълго время. Само случайно ся е удавало на тѣзи нещастны да ся спасѣтъ съ бѣгство-то си и да ся върнѣтъ пакъ въ челоѣчески-тѣ жилища. Шимпанзе ся бѣй съ сопѣ и съ неѣ ся защищава и отъ непрѣтеля си.

Тѣзи маймуна скоро ся упитомѣва и вече въ Европѣ сѣ довеждали много отъ нихъ, а най по вече млади. Млады-тѣ Шимпанзе бивѣтъ кроткы, смислены и догадливы. Ето какъ описва капитанъ Пенъ нравы-тѣ на еднѣ маймунѣ отъ тѣзи породѣ, коѣто той купилъ на брѣгове-тѣ Гамбіѣ и иѣ донеслъ въ Лондонъ :

«Кѣту ся намѣри на палубѣ-тѣ, Шимпанзе поклони ся на нѣкои матросы (слуга въ корабль-тѣ) и ся улови съ нихъ за рѣкѣ, а на други-тѣ не обѣрна никакво вниманѣе. Нѣ скоро Шимпанзе ся сдружи съ сички-тѣ въ корабль-тѣ, само нерачи никакъ да ся примири съ еднѣ младѣ матросѣ (юнга). Когато доносвахъ на матросы-тѣ обѣдъ,